

4° Aenbesteding 1° der kleeding-stoffen voor de arme kinderen die hunne eerste communicatie doen; 2° van verscheidene voorwerpen noodig aan het hospitaal;
 3° Mededeelingen betreffende den luiksch-limburgschen yzeren weg.

Door koninglyk besluit van den 16 January zyn benoemd tot militaire leden van den milicieraad:

Arrondissement Tongeren.

Lid, M. Barthels, majoor by het 11° linie-regement.
 Suppleant, M. Voncarlowitz, majoor by het 1° regement lanciers.

Arrondissement Hasselt-Maeseyck.

Lid, M. de Mazière, majoor by het 1° linie-regement.
 Suppleant, M. Heulie, majoor by het 5° linie-regement.

M. Debruyne E., doctoer te St-Truiden, is voorzitter genoomd der medicale commissie van Limburg; M. Vreven, apotheker te Hasselt, is sekretaris benoemd der zelfde commissie.

M. Van Oorbeck, kapelaen te Cortessem, is pastoor te Bevingen benoemd.

M. Coenegrachts, kapelaen in de St-Marten kerk te St-Truiden, is professor van godsdienst in dezelfde stad benoemd.

Een groot ongeluk is verleden woensdag avond in onze stad gebeurd. De genaemde Lambertus Vrancken van Tongeren, kwam met eene kar steenkolen de stad ingevaren. Kort by de St-Jans molen viel by onder het rad zyner kar en bleef onmiddelyk dood. De slechte verlichting onzer straten schynt veel bygedragen te hebben tot dit ongeluk.

Dezer dagen is een ongeluk gebeurd te Kerniel. Een jongeling kwam het dorp in met eene geladen kar op het oogblik dat de kinderen uit de school kwamen. Een dezer laatste viel onder het rad hetwelk hem de twee beenen verbrayzde.

De staende legers.

Wy hebben in een vorig nummer reeds eenige byzonderheden gegeven nopens de krygsmagt van verschillende mogendheden.

Thans deelen wy nopens de europesche strydkrachten eenige meer volledige inlichtingen mede, die hoewel zy niet aan officiële bronnen ontleend zyn, toch alle vertrouwen verdienen. Wy moeten hier nogtans doen opmerken, dat er, sinds deze statistiek opgemaakt werd, eenige legers in getal vermeerderd zyn.

Frankryk. — Leger, 570,000 man, 168 veldbatterien, gendarmerie, 25,572 man. Zeewezen, 417 oorlogsschepen, waaronder 300 met zeilen, 117 met stoom, en 27,000 zee-lieden.

Oostenryk. — Leger, 670,477 man, waaronder 520,400 voetvolk, 10,300 ruitery, 37,292 kanonniers, 11,116 van den genie en den staf, 9,217 pontonniers. Zeewezen, 104 oorlogsschepen.

Pruisen. — Leger, 525,000 man, waaronder 410,000 uitmakende het werkende leger en de landwehr van den 1° ban, en 115,000 landwehr van den 2° ban. Zeewezen, 50 oorlogsschepen, 3,500 zee-lieden.

Engeland. — Leger, 223,000 man, er onder begrepen de in de kolonien verspreide legerkorpsen. Zeewezen, 600 oorlogsschepen, waaronder 309 met zeilen, 251 met stoom, 40 linijschepen, dragende 17,291 kanonnen en 69,500 zee-lieden.

dien nacht, nog met een bed en voedsel, met linnen en geneesmiddelen, om zynen arm ordelyk te kunnen verbinden, die ook na eenige dagen reeds genezen was. In den volgenden nacht bragt zy hem daerenboven eenen gemakelyken stoel, boeken, schryfgereedschap, en zoo veel als hy noodig had en het gewelf kon bergen.

Twee maanden bykans bragt Maccarthys vriend, Arthur Malcolm geheten, in deze onderaardsche gevangenis door; maar zy werd een paradyz voor hem. Hadden te voren slechts beider oogen en herten gesproken, nu kon ook de mond hunne gevoelens overbrengen. Waren zy te voren slechts door wederzydsche schoonheid getroffen en geboeid geweest, nu, door mededeeling van lofgevallen en denkwyze, leerden zy elkander hoogachten en beminnen, en weldra klook de belydenis van liefde en wederliefde uit beider mond.

Na dat, eerst het slagveld, en naderhand de schavotten slagtoffers genoeg ontvangen hadden; na dat Cumberland Schotland verlaten had en naar het hof zyn broeders was teruggekeerd, werd er eene algemeene kwyt-schelding afgekondigd, waerin dus ook Malcolm begrepen was, die nu weder te voorschyn mogt komen.

Malcolm was een geacht schotsch eidelman, wiens bezittingen minder verlies hadden ondergaan, en die zich dus in veel ruimere omstandigheden bevond dan het geslacht der Maccarthys. Dewyl nu aan zyne liefde niets meer in den weg stond, zoo trad hy weldra in het huwelyk met zyne geliefde, schoone en heldhaftige Maria Berthie.

De goede Lucy verkocht het weinig overgebleven van haar ouderlyk erfgoed, om by hare vriendin te blijven leven, en vond by deze een vriendelyker en vrolyker verbyth dan binnen de duistere en vervallen muren van Glencarthy,

Rusland. — Leger, 1,067,600 man, daeronder begrepen de reserve, daerenboven 226,000 onregelmatige soldaten. Zeewezen, — 177 oorlogsschepen, 62,000 zee-lieden en artilleries.

Turkye. — Leger, 178,000 man, reserve 148,680. onregelmatige troepen 81,000, verschillende andere troepen 110,000. Zeewezen, 70 oorlogsschepen, 38,000 zee-lieden en artilleries.

Spanje. — Leger, 75,000 man, in tyd van vrede, milicie; 500,600 man. Zeewezen, 410 oorlogsschepen, 15,000 zee-lieden.

Sardinië. — Leger, 50,000 man. Zeewezen, 40 oorlogsschepen, 2,860 zee-lieden.

Beide Sicilië. — Leger, 100,000 man, waaronder 10,000 Zwitsers. Zeewezen, 60 oorlogsschepen, waaronder 12 met zeilen, en 28 met stoom, 100 kanonneerbooten, 3,362 zee-lieden.

Modena. — Leger, 3,800 man.

Parma. — Leger, 2,802 man.

Romeen. — Leger, 16,000 man voetvolk, 1,318 ruitery.

Toskanen. — Leger, 16,000 man.

Denemarcken. — Leger, 60,000 man. Zeewezen, 126 oorlogsschepen.

Zweden en Noorwegen. — Leger van Zweden 144,000 man. Leger van Noorwegen, 24,000 man. Zeewezen, 349 oorlogsschepen en 126 konneerbooten.

Portugaal. — Leger, 35,000 man, daeronder begrepen de korpsen der kolonien. Zeewezen, 44 oorlogsschepen.

Holland. — Leger, 58,647 man. Zeewezen, 72 oorlogsschepen, 58 kanonneerbooten, en 7,000 zee-lieden.

Belgie. — Leger, in tyd van vrede 31,400 man, 7,322 ruitery, in tyd van oorlog, 84,000 man, en 14,000 man ruitery. Zeewezen, 1 brik van 20 kanonnen, 1 goëlet van 10 kanonnen, 2 kanonneerbooten.

Zwisserland. — Leger, 125,000 man, daeronder begrepen de reserve. Landwehr, 150,000 man.

Griekenland. — Leger, 10,000 man. Zeewezen, 25 schepen.

Duitsche Staten. — Federaal leger, 250,000 man.

Duitsche Bond. — Leger, 525,000 man en 40,500 ruiters, daeronder begrepen de aendeelen van Pruisen en Oostenryk.

Volgens de berekening zou sinds eenige jaren Europa meer dan 4 miljoen soldaten onder de wapens hebben, zonder rekening te houden van de zeeleeders, de nationale milicie, de burgerwachten enz., waervan het getal overgroot is.

De zoete winter van 1859.

Men heeft voorbeelden dat een zachte winter geene schade aan de velden veroorzaekt; maar algemeen is het toch bewezen dat vorst en sneeuw, op tyd, het graen te velde zeer hevoordeeligen en tevens voor de gronden noodzakelyk zyn.

Hoe zeer nu de tegenwoordige jaertyd zal invloed hebben op den toekomstigen oogst, is nog niet te voorzien. Te oordeelen naar het uitzicht der velden, is alles ten beste gesteld, zoo als wy het hebben gezegd; maar men dieue de koorvelden, larwe, gerst en koolzaad wel na te zien en zich te verzekeren of de schadelyke gewedien, zoals muizen en andere, by een dergelyk open weder zich niet meester maken van de wortels der planten, opdat men in dit geval in tyds maetregels neme om hunne verwoesting tegen te gaan. De kundige akkerman, door ervaring geleid, zal weldra bemerken aan zyne velden, of er redenen bestaan om hierin te voorzien; als het eens te verre gekomen is, is dikwyls de raed duer om de verwoestingen tegen te gaan.

Men herinnere zich het jaer 1816, toen insgelyk, by eenen zachten winteryd, het schadelyk gedierde de velden had ingenomen en verwoestingen aenbragt, die gevoelig geweest zyn voor den akkerhouw.

Wy willen onze landbouwers niet verschromen, maar hun oplettend maken op hetgene, door eenen milden jaer-tyd, zich zou kunnen opdoen. (Akkerbouw.)

Raedgevingen aan de landbouwers voor de maand maart.

Het is nu dat men de luiheid volkomenlyk moet afschudden, vroeg opstaen, laet te bed gaen en moedig geheel Gods dag door arbeiden, zoo als men buite zegt; en men heeft gelyk: als de landbouwer den dag des Heeren door het gebed heiligt, hy heiligt ook de overige dagen der week door het werk, en hy die arbeidt bidt.

De zaaijngen zyn de groote taek van de maand maart. Men zet de in february aengevangene zaaijngen voort en voltrekt deze; vervolgens moet men de haver, gerst, vlas, kemp en lentekoolzaad zaaijen en de planting der aerdappelen voorbereiden. De landbouwer heeft daervoor een paar weken tyd. Men zegt gemeenlyk: «Meer is veertien dagen schoon weder aen den boer schuldig.» Maar betaeld door-gaens die schuld, en aldus is het mogelyk het werk uit te voeren, hoe menigvuldig hetzelfde ook mogen wezen, wel te verstaen als men geen tyd laet verloren gaan; alles hangt daarvan af.

By het einde van maart is het reeds tyd om de luzraklaver te zaaijen, hetzy afzonderlyk, hetzy te samen met eene graensoort. Men vergeet niet, dat, om de luzerne te doen gelukken, men dezelve moet zaaijen op een diep omgeploegd land, waar hare wortels diep kunnen schieten, anders zyn de vruchten van weinig waarde; van het tweede jaer af sterft de helft der planten en de luzerne is door onkruid overveldigd, zoodat haer, voeder ter nauwer nood tegen dat eener slechte weide kan opwezen.

De aerdappel is steeds de gespaarzaamste plant die men kunne teele. De ondervinding heeft doen blyken dat de vroegste soorten in Belgie het minst aen de ziekte onderworpen zyn en dat de late soorten minder lyden als men ze vroeg plant. Derhalve is de aerdappelplanting een der gewigtigste werken van de gansche maand.

Men kan den landbouwer niet genoeg aenraden de beste knollen als plant-aerdappels te bewaren, hetzy by den knool in zyn geheel plant hetzy by dezelve scheidt, den aenzyn zyner grootte. Zy die de kleinste en slechte aerdappels als plantgoed bewaren, weten niet welke schade zy zichzelf aendoen.

Het is in de tweede helft van maart dat zich, op de graen akkers, die ontelbare slekken waertoonen, die in eene ongelofelyke mate onder den invloed der eerste schoone dagen vernemigvuldigen en dikwyls onherstelbare verwoestingen aenrigten. Onder al de middelen, vooruitgezet om die voor de oogst zoo schadelyke slekken te vernietigen, bestaat het eenvoudigste en zekerste in het strooijen van ongebuischten kalk in poeier. Men werpt den kalk op de meest geplagde plaetsen, daertoe een stil en bedekt weder kiezende, een bruin weder zoo als men buite zegt.

Men verzorge het einde der mesting van de verkens en stuks hoornvee, die na den vasten moeten verkocht worden. De beste spyzyn, om de beesten tot den hoogsten trap van fyne mesting te brengen, zyn: voor de zwynen, mais, in de mate van twee of dry liters per dag, met zoo wat zout gekookt, op de wyze van de boonen; en voor de runderen, pap van lynneel, gemengd met meel en erwten of boonen, in de mate van een kilogram van dit laatste meel voor tyf kilogrammen lynnepap, dit alles gematigder wyze gezouten zynde. (Aim. voor de landbouwers.)

Halsregting van Rainon.

Victor Rainon, van Loupmont, tot de doodstraf veroordeeld door het assisenhof van de Maes, om een kind, 7 jaren oud, verkracht en vermoord te hebben, heeft den 18 february, zyne straf ondergaan op eene der publieke plaetsen van Sint-Michiel.

De bevolkingen der Maes zullen nooit den indruk van schrik en afgryzen vergeten welke de schandige byzonderheden dezer dubbele misdaed, die een doodvonnis ten gevolge heeft gehad, hun hebben gelaten. Maar zoo de misdaed afgrysselyk was, de boete is verschromelyk geweest, en Rainon, onderworpen aen de dood, heeft met kalmte, de voorbereidens van zyne terechtstelling aenzien.

Hy antwoordde eens aen den doctoer van het gevang die hem zegde dat hy moed tot het einde moest hebben. — Ik bereid my alle dagen om er tot het einde toe te hebben.

Vrydag, om zes ure 's avonds, wakte M. Vergne, hoofd-opziqter van het gevang, Rainon, en zeggende hem zich te kleeden. — Gy komt my halen, zegde hy. — Ja, Rainon, ik kom u halen. — Ik ben gereed, ik verwachte er my alle dagen aen.

Hy stond op, nam de handen der veroordeelden die in dezelfde slaepplaats dan hy sliepen, omhelsde hem met uitstorting, en gaf hun den raed, zich in het toekomstige, wel te gedragen. De heer abt Moucourt pastoor van Sint-Michiel, vergezeld door zyne twee vicarissen, wachte Rainon, om hem te bereiden, tot den noodlottigen oogenblik en hem aen te porren, vergiffenis te vragen aen God die hy van de menschen niet te verhoppen had.

Hy zegde: «Ach, mynheer pastoor, ik ben gereed te sterven; ik verwacht de dood dagelyks en ik vraag vergiffenis voor myne misdaed, en dat God my genade verleen. Neem myn paternoster, gy zult hem aen myne vrouw geven.»

Laet missen lezen voor de rust myner ziel. Gy, mynheer Vergne, geeft eenig geld aen uwe twee wakers, om ze voor de zorgen te beloonen die zy voor my gehad hebben; geeft ook aen myne lieve zuster, het kerkeboek dat zy my geleend heeft en gy zult aen myne vrouw geven, als gedachtenis van my, de kleine zokken die ik gemaakt heb.»

Op dezen oogenblik zyn eenige tranen zynen oogen ontrod; maar hy vernam weldra zyne onderworpen houding, en hy heeft zich aen de voeten van de pastoor geworpen die zyne laatste biecht gehoord heeft. De heilsknechten zyn aldus overgegaan tot de verrigtingen welke de onthaling voorafgaen; op dezen oogenblik aenverde Rainon wat jenever, alhoewel hy zegde dat dit niet noodig was.

Hy ging uit het gevang vergezeld van den pastoor van Moucourt, en heklom met vasten tred de ruimte die het gevang van het schavot schydt.

Op het platvorm gekomen zegde hy luid op de volgende woorden:

«Ik vraag vergiffenis aen God en aen de menschen voor de misdaed die ik begaen heb; bidt voor my en hebt medelyden met myne vrouw en myn kind, en verwyth hun nooit de oorzaak van myne dood.»

Toen ontving hy van zynen biechtvader den vredekus, en leverde zich aen den beulsknecht over.

Juist ten 7 ure, bestond Rainon niet meer, en de voor de strafvoltrekking onstuimige menigte ging stil en zwygend uiteen.

Een byzonder schryver uit Namen meldt dat Mgr. de bisschop van Luik in die stad aengekomen is.

Het piemonteesch gouvernement, zyn voetvolks-leger met een voortreffelyk wapen willende begifigen, heeft in 1857 eenen wedstryd geopend, waertoe de wapen-nyverheid der gansche wereld werd uitgenoodigd: een prys van tien duizend franks werd uitgelooft voor den wapenmaker, om even tot welke natie hy mogt behooren, die er in zou gelukken aen het geweer de talryke moeilijke hoedanigheden toe te brengen, beschreven in een programma ten dien einde in de bureelen van oorlog te Turyn opgesteld.

De mededingers waren uitnemende menigvuldig en in deze gelegenheid, zoo als altyd, heeft de luiksche wapenfabriek haren alouden roem van overtreffelykheid weten te handhaven.

Indien men tot hier toe nog den naam niet kent van den wapenmaker die den grooten prys zal behalen, weet men toch dat de keus er van zal moeten gedaen worden onder

vyf namen der fabriekanten die gelukkig genoeg geweest zyn om de verdienstelykste wapens van den wedstryd geleverd te hebben, en Luik bekomt er twee benoemingen in: M. Lardinois, wapenmaker van Z. M. den Koning van Holland, en de societiet van M. Goesseels, overste der schieting in de koninklyke wapenfabriek, en Doutrive, wapenmaker, beide te Luik, zyn door den verlyvenden minister van Piemont te Brussel verwittigd geworden, dat zy de eer bekomen hebben onder de vyf onderscheidingen van den wedstryd begrepen te worden. Een prys van vyf duizend franks moet verdeeld worden onder de vier mededingers die den eersten prys niet zullen behaald hebben.

— Vrydag laet had te Yper een beneenelyk ongeluk plaets. Een achtyrjarig dochterje zich noch eenige oogenblikken hebbende willen warmen eer dat het waer zyne school ging, werd schielik door de vlammen by zyne kleederen gevat. Op het geschreeuw van het slagtoffer sprong de moeder, die ziek te bed lag, eensklaps ter hulp van haer kind en droeg het al brandende naar buiten. Ongeluklyk zelteden deze overhaaste bewegingen het verstandig element nieuwe kracht by, tot zoo verre dat de moeder zelve sterk verbrand werd. Op de langsom scherpere geschreeuwen die moeder en dochter uitbragten, kwamen er twee geburen bygesnel; zy grepen het kind vast en rolden het in het mest om de vlammen uit te dooven die zyn lichaam yselyk verslonden. Het ongeluk-tyg dochterje is naar het hospitaal gedragen, alwaer het twee dagen nadien overleden is.

— Men leest in een blad:
 Een treffelyk vleeschhouwer, die uitgescheid is, heeft twee zonen: de oudste, vernuftig, leergierig, deed schitterende studien in het kollegie van Brussel; toen hy 16 jaren oud was, trad hy in het bestuur der yzeren wegen van Jen Snaet; 18 jaren oud zynde was hy surmeraris; 21 jaren oud, werd hy benoemd tot kommissie met 600 frs traktement. Thans is hy 25 jaer en trekt 900 franks.

De jongste, een harde kop, vyandig voor alle studien, werd door zyn vader een *deugniet* genoemd. Na verscheidene jaren lang zyne breuken versleten te hebben op de schoolbanken, zonder de minste wetenschappelyke kennisn bekomen te hebben, en niet meer welende wat er mede gedaen, dacht zyn vader om er eenen vleeschhouwer van te maken! Thans is hy 23 jaren oud, hy heeft zich geplaatst in eene stad van Henegouwen, alwaer zyne zaken wonder goed gelukken: wy hebben hem hooren zeggen, met de ooprechtheid die hem eigen is, dat hy de eene week door de andere 150 franks wint; 52 weken in 't jaer, aen 150 fr. ieder, dat maekt volgens de huidige cyferkunde, juist 7800 franks.

De vernuftige, de geleerde man, is 25 jaren oud geworden en trekt 900 franks!

De harde kop, de *deugniet*, wint jaer uit jaer in 7800 franks!

Dit voorbeeld leveren wy over aen de waerderyng der huisvaders die verstandige kinderen hebben. In plaets van zich te ruïneren om hem te doen onderwyzen, dat zy er liever vleeschhouwers van maken. Zoals men ziel is deze stiel veel beter dan eene plaets in een belgisch openbaar bestuur.

— Men schryft uit Halle, 23 february:
 Eene stoute diefte-pooqng heeft de rustige inwooners dezer stad in ontzetting gebragt; gisteren morgen, op het oer dat de dienstmeiden gewoonlyk de huisdeur openen om de asche en de vuiligheden op straat te brengen, zyn er twee stoute dieven in de wooning gedrongen van M. Beesemans, koopman van printen en andere godsdienstige voorwerpen, op de Groote Markt. De meid, toen zy binnestaple, werd eensklaps door hen vastgepakt en den mond gestopt.

Op het lawyt wakker geworden, sprong de meester van het huis op en kwam naar beneden gelooopen. De verraste dieven namen de vlugt; het meisje latende gebouiden ligger, maar hy wilde haer niet losmaken zonder eerst de politie te gaan waerschuwen; doch hier begon de moeiljelykheid, want van alle de steden der wereld, is de stad Halle degene die het diepste in het *interim* verslagen ligt. Hy kon den politie-kommissaris niet verwittigen, want de goede man is dood; hy kon den burgemeester noch den schepene niet verwittigen, want sedert meer dan een jaer wacht men naar huine benoeming; hy wendde zich aldus naar de gendarmerie, die de meid kwam losmaken en later er in gelukte de dieven by den kraeg te vatten.

— Een dikke landbouwer van St-Lamberts-Woluwe, welk dorp zoo als men weet in de nabylheid van Brussel gelegen is, had in de brievenbus aen de Leuvene-poort eenen brief gestekend, doch in plaets van heen te gaan gelyk andere menschen, bleef hy by de briefbus, om zoo te zeggen, schildwacht houdend. Onze landbouwer stond daer reeds twee volle uren toen hy door een oktrooi-heambeet onderverdruygd werd, waerom hy daer toch in Godes-naem zoolang bleef wachten. Deze zegde dat hy aen zynen zoon, die soldaat is en in het kamp van Beverloo ligt, eenen brief geschreven en daer in de bus gestekend had, en nu op antwoord stond te wachten. . . . De douanen had de grootste moeite der wereld om den boer te overtuigen dat hy eerst binnen een paar dagen antwoord kon hebben. De zonderlinge man had waerschyntlyk hooren zeggen, dat men zynen brief met den telegraf zoo verzenden!

— De stad Parys heeft in zyne tegenwoordige grenspalen 1,174,346 inwooners; dewyl de buiten gemeenten, 351,188 inwooners bevatten, zal de parysche bevolking na de ontworpen vergrooting dus 1,525,533 zielen bedragen.

Parys was reeds de meest bevolkte hoofdstad van het vasteland. Weenen teld 475,000 inwooners; Petersburg 550,000; Berlyn 430,000; Madrid 260,000; Lissabon 284,000; Napels 480,000; Konstantinopol 630,000; en Milaan 160,000. Londen is dus de eenigste stad van Europa, welke meer bevolkt is dan Parys. Die hoofdstad teld 2,400,000 inwooners.

— De vrouw van eenen timmermansgast te Brighton heeft het leven aen eenen tweling gegeven. Die vrouw, zegoet de *Morning-Chronicle*, had in maart 1837 dry kinderen ter wereld gebragt, twee in september 1855, een in mei 1854, twee in oktober 1852, een in 1851 en een in 1849.

In negen jaren van haer huwelyk bragt zy 12 kinderen ter wereld. Men kan inderdaed nog meerdere voorbeelden van buitengewoone vruchtbaerheid aenhalen.

Maria-Anna-Ellen, de vrouw van eenen armen vwyer uit Neulerchfeld, had 32 kinderen in 11 bevallingen; 28 van die kinderen zyn nog in leven; 26 derzelve zyn jongens en 2 meisjes.

Maria-Anna-Ellen heeft ze allen gevoed. By hare eerste bevalling had zy eenen dryling; doch twee der kinderen stierven. De man van Anna Ellen is een tweling-broeder, terwyl zy deel maekte van eenen vierling.

De moeder van Anna Ellen heeft 28 kinderen gehad; zy stierf by hare bevalling van eenen tweling.

Het grootste getal kinderen by eene bevalling is 6 geweest; allen waren jongens en werden dood geboren; de vrouw, welke hen ter wereld bragt, was voor de tweede maal getrouwd en had reeds het leven aen 44 kinderen gegeven. Gedurende haer eerste huwelyk, bragt zy in 27 jaren 27 jongens en 3 meisjes ter wereld; in haer tweede huwelyk, had zy in 3 jaren 14 kinderen; 3 by hare eerste bevalling, 5 by de tweede, en 6 by de derde.

Te Moskou heeft eene vrouw in 27 bevallingen 69 kinderen ter wereld gebragt. Viermaal gaf zy het leven aen 4 kinderen; 7 maal aen 3 en 16 maal aen 2.
 — Een bericht uit Kales meldt dat de pakketboot *Prins Frederic-Guillaume*, komende van Dovers met de engelsche postmaal en de berigten uit Indien, en met 34 passagiers aen boord, zondag ten 2 ure des nachts, schipbreuk heeft geleden op 100 meters afstand der haven. Drie passagiers zyn in de golven omgekomen. De overigen zyn kunnen gered worden.

Mengelingen.

De prins en de Parvosen.

Jokn Koutaisoff, een slaef uit Cirassië werd naar Petersburg gevoerd en trad als keldermeester in dienst by den groothertog Paul. Allems klom hy op tot den rang van stalmeester, en verkreeg den titel van baron; eindelyk verkreeg hy zelfs dien van graef onder de regirng van zynen meester.

Na den veldtogt van Italie, in het jaer 1799, toen Suwaroff naar St-Petersburg terugkeerde, meende Paul niet beter aen de eischen der hoflykheid te kunnen voldoen dan door Koutaisoff te belasten den beroemden veldheer gelik te wenschen met zyne behouden aenkomst.

De geestige en puntigen krygsman zegde tot hem: Verschoon my, waerde graef, maar een oud man ziet zyn geheugen allers minder. Ik kan my den oorsprong van uw roemruchtig geslacht niet herinneren, of hebt gy wellicht uwen titel van graef door eene of andere groote overwinning verkregen?

Ik was nooit soldaat, prins, antwoordde de gewezen keldermeester.

- O, dan zy't gy zeker ambassadeur geweest!
- Geenszins.
- Minister?
- Ook niet.
- Welke betrekking hebt gy dan bekleed.
- Ik heb de eer gehad Zyne Majesteit als keldermeester te dienen!

— Wel dat is waerlyk zeer eervol, myn weerde graef. Suwaroff liet de hellen klinken, voor zyn eigen keldermeester en sprak hem aldus aen: Ik zeg u, Trotschka! ik heb u herhaelde keeren gezegd dat gy het drinken en stelen moest opgeven en gy niet langer by my behoeft te blijven. Zie, aenschouw dien edelman; ook hy is keldermeester geweest, maar daer by geen dronkaerd en geen dief is geweest, werf hy tot opperstalmeester van Zyne Majesteit bevorderd, ridder van al de russische orders en graef van het keizerryk! Volg gy nu zyn voorbeeld na!

Lodewyk XIII kwam eens uit de raedsvergadering met Richelieu, wiens meening aldaer de overhaud had gehouden boven die des konings; Richelieu plaetsde zich ter zyde om den monarck voorby te laten geyn: «Zy't gy dan hier niet de meester?» zegde de koning, hem toornig aenziende: «Ga my voor!» — «Dit kan ik alleen doen,» hernam de behendige hoveling, terwyl hy een toorst uit de handen van een der pages nam, «door den plicht van een uwer nedrigste dienars te vervullen.»

Iedereen in China is verpligt zyne schulden te betalen met het begin van het jaer, en ook nog ten tyde van een godsdienstig feest, dat omstreeks het midden van het jaer invalt. Indien by buiten staet is op die tydstippen zyne schulden te voldoen, worden zyne zaken geschorst tot dat al zyne schulden betaeld zyn.

Zeker schryver heeft gezegd: «Om een minnebrif goed te schryven, moet men beginnen met niet te weten wat men schryven zal, en eindigen met niet te weten wat men geschreven heeft.»

Jan geeft Piet een slag op den schouder met een wandelstokje. Een amerikaansch advokaat zou het feit in zyne pleideloed aldus toelichten:
 «De meergenoemde Johannes pleegde op meergemelde plaet, in genoemd jaer, aen-en op het ligchaem van gezegden Petrus, vreed geweld; hy bragt hem verscheidene wonden, stoulen, stompen toe op het hoofd, den hals, den borst, de maeg, de handen, voeten en knieën van genoemden Petrus met verschillende stokken, rottingen, knuppels, steenen, zweerden, pistolen en geweeren, op die en die wyze in de handen en vuisten gehouden van den meergenoemden Johannes.»

BURGERLYKE STAND DER STAD TONGEREN,
 van den 25 february tot den 4 maart 1859.

GEBOORTENS 15. — 7 jongens, 8 meisjes.
HUWELYKEN 3. — Jan-Josef Nysen, meubelmaker, geboren te Aube, woonachtig te Luik, 48 jaer, en Maria-Josephine Dettloux, winkelierster, geboren te St-Truiden, 36 jaer. — Laurent Swennen, schoenmaker, 33 jaer, en Anna-Maria Rubens, 37 jaer. — Jan Del-motte, houtzager, 25 jaer, en Maria-Joanna Stoffels, 24 jaer.
STERFTENS 6. — 3 mannen, 1 vrouw, 1 jongen, 1 meisje.
 Anna-Geertruid Robeyns, echtgenote van Josef Tielen, stryker, 33 jaer. — Leonardus Josef Vole, 1 dag. — Michel-Gilles Cabergh, gepensionneerd soldaat, 42 jaer. — Lambertus Josefus Vrancken, echtgenoot van Anna-Maria L'Heureux, landbouwer, 46 jaer. — Josef-Hub